

творчих досягнень. Так, під час проведення XIV Мінської міжнародної книжкової виставки-ярмарку (2007), на якій Україна презентувала 1,5 тисячі кращих національних видань за останні два роки, у фонд Національної бібліотеки Білорусі передано більше 100 книжок українських видавництв, зокрема Повне зібрання творів Т.Шевченка, твори І.Франка, сучасних письменників, наукова література.

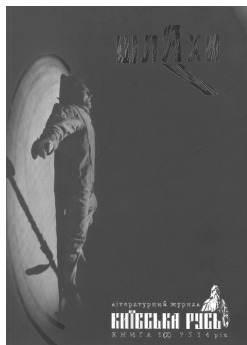
Приклад співдружності Янки Купали з українськими побратимами літературного цеху, установлення надійних мостів єдності і братерства між народами й літературами виявився важливим не тільки для свого часу. Цей досвід сприятливо впливає на формування поглядів нових поколінь діячів білоруської та української культур, натхненно діє на творчий процес могутнім стимулом, служить подальшому вдосконаленню національних мов, підтримці національної словесності на гідному рівні, надихаючи на проведення широкомасштабних заходів у сфері культурної співпраці, що, зрештою, позитивно відображається й на нормалізації міждержавних відносин.

Нові покоління білоруських та українських письменників на досвіді своїх попередників переконуються, що взаємна увага літератур сприяє успішному вираженню національної самодостатності й національних почуттів, значному розширенню читацької аудиторії, зростанню розуміння своєї нації іншими народами, піднесенню її авторитету та доброзичливого ставлення до неї, її рівноправному існуванню у світовому суспільстві, а літературі допомагає стати складовою світової культури.

м. Вілінг, США

Пер. з рос. Юлії Шутенко

Наші презентації

Київська Русь. — 2007. — Кн. 1 (X) (Шляхи).

Відкриває номер Т.Щербаченко (“Геологіка шляхів”) та інтерв’ю М.Скуби з В.Скуратівським. У рубриці “Апокрифи” — концептуальний матеріал К.Москальця “Василь Стус: незавершений проект” (“Вірші, які не потребують запису, є різновидом або виявом тієї святості, яка не потребує канонізації. ...Життєвий проект Василя Стуса виявився успішним, а його жертвоприносини — немарними”); про виставу “Іду за край...”, присвячену Поетові, розповідають режисер Національного академічного театру ім. Лесі Українки О.Гаврилюк, актори Р.Семисал і Р.Трифонов, а також Ю.Підмогильна.

Прозу презентують О.Гаврош, А.Дністровий (“Гопи і філософія”, 2002-й), Ю.Камаєв (“Неподолане прокляття”), О.Санченко (“Баркарола: О sole mio”), поезію — О.Зарахович (“Заборонена зона”). Відгуки — на “Танці в масках” Л.Денисенко (Є.Поветкін), “Зону покриття” Стівена Кінга (А.Кокотюха), “Як я стала святою” Т.Малярчук (О.Веремко-Бережний), “День смерті Пані День: американська поезія 1950–60-х років у перекладах Ю.Андруховича” (К.Бабкіна), “Квітослава” Отара Довженка (А.Процук), “Пристрасний коханець” Мануели Гретковської (О.Дзира), “Славка” Г.Ткачук (О.Мамчич), “Товариство Боягузів, або Засіб від переляку №9” Л.Вороніної (Н.Литвинова), О.Євтушенко “Обличчя музики: Творчі портрети українських зірок” (Ю.Зелений), “Біля джерел” В.Горського та “Давньоруське любомудріє...” (І.Лисий). У рубриці “Матриця” — “Книга та книжники в Київській Русі” В.Горського, у рубриці “Барaban” — розмова П.Вольвача з художником-графіком, автором серії поштових марок незалежної України Ю.Логвином.

В.Л.